

Vážená paní starostko, vážený pane starosto,

Vzhledem k množícím se dotazům Vám zasílám stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje k otázce rekreatů a nabízení ubytování v rámci Libereckého kraje:

Ad. rekreatanti:

Předně je třeba říci, že výklad usnesení vlády je třeba posuzovat z hlediska pojmu **bydliště, nikoliv trvalý pobyt**. Pro určení bydliště fyzické osoby je stěžejní naplnění dvou složek: a) složka faktická a určující, tj. fakt, že se daná osoba v určitém místě zdržuje a že tam má své společenské a sociální vazby, a b) složka volní, tj. že daná osoba zároveň má úmysl se na tomto místě zdržovat trvale, chce v daném místě bydlet a svázat svůj život s tímto místem. Bydliště je tak místo, které fyzická osoba považuje za svůj skutečný, pevný a stálý domov, do kterého se hodlá vracet a kde se nachází i centrum jejích zájmů. Změna pobytu dočasného charakteru (např. pobyt v nemocnici, výkon trestu odnětí svobody, studium, sezonní práce aj.) nemění nic na tom, kde má daná osoba své bydliště. To však neplatí, kdyby byla taková změna doprovázena okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že se osoba na novém místě pobytu již zdržuje s úmyslem zde trvale bydlet. Zákon připouští možnost paralelní existence více bydlišť; stěžejní je přitom úmysl se na těchto místech zdržovat trvale. Přestože bydliště je mnohdy totožné s místem, kde má osoba trvalý pobyt, nelze pojem "bydliště" ztotožňovat s pojmem "trvalý pobyt". "Trvalý pobyt" je termínem správního práva, který má ryze evidenční, a tudíž administrativní charakter. Při určení bydliště je tedy vždy třeba zabývat se všemi okolnostmi, které skutečné bydliště fyzické osoby určují. Skutečnost, že daná osoba nemá v obci trvalý pobyt, neznamená, že nemůže mít bydliště např. v rekreačním objektu. Jedná se zejména o případy, kdy se na chalupě zdržuje převážnou část roku, dojíždí z ní do zaměstnání, děti tam chodí do školy, atd.

Závěr: Pokud do Vaší obce dorazili rekreatanti vlastníci tam nemovitost a jejich rodinný příslušníci a nejedná se o osoby, kterým byla nařízena karanténa, není nutné tuto věc dále řešit. Pouze pokud by v obci docházelo vlivem většího počtu rekreatů k problémům se zásobováním, může starosta příslušného ORP nařídit opatření podle § 21 zákona č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy a o změně některých souvisejících zákonů.

Osoby, které nemají trvalý pobyt na území Libereckého kraje a byla jim Krajskou hygienickou stanicí či jejich praktickým lékařem nařízeny karanténa, byly Libereckým krajem vyzvány, aby se přihlásili na zvláštní číslo a tato výzva kraje byla medializována.

Ad. ubytování:

Dle usnesení Vlády ČR ze dne 15. března 2020 č. 214 se zakazuje s účinností ode dne 16. března 2020 od 6:00 hod. do dne 24. března 2020 prodej ubytovacích služeb, s výjimkou osob poskytujících ubytování v ubytovnách, lázeňských zařízeních podle bodu II/7 (*lázeňská zařízení, pokud v nich bude poskytována pouze lázeňská služba hrazená alespoň zčásti z veřejného zdravotního pojištění*) a školských ubytovacích zařízeních, s tím, že tento zákaz se nevztahuje na prodej a poskytnutí ubytovacích služeb cizincům do doby opuštění území České republiky a cizincům s pracovním povolením na území České republiky. Ministerstvo zdravotnictví, následně zakázalo poskytovatelům zdravotních služeb poskytujících lázeňskou léčebně rehabilitační péči přijímat nové pacienty za účelem poskytování lázeňské léčebně rehabilitační péče. **Pokud tedy někdo ubytování poskytne, vystavuje se riziku sankce podle krizového či přestupkového zákona a kontrolu ubytovacích zařízení již provádí Policie ČR.**

Služby typu Airbnb, která neposkytují přímo ubytování ale zprostředkovávají krátkodobý pronájem, neporušují uvedená krizová opatření přímo, ale ve výsledku by nešlo užití nemovitosti realizovat, neboť uživatelé by tam

nemohli přijet z důvodu zákazu volného pobytu osob. Stejná situace by byla v případě, že by si chalupu někdo bezplatně vypůjčil.

S pozdravem

Krizový štáb Krajského úřadu Libereckého kraje